

RETEN I HORSENS DOM

afsagt den 6. februar 2018

Sag BS- HRS

(advokat Erik Høimark)

mod

kommune
(advokat Jens Andersen-Møller)

Denne afgørelse er truffet af dommer Malene Værum Westmark.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, som er anlagt den 14. marts 2017, drejer sig om, om sagsøgte, Kommune, er erstatningsansvarlig over for sagsøgeren, som efter ophør af sygedagpenge var uden indtægt, indtil hun, efter i en periode at have modtaget kontanthjælp og laveste ledighedsydelse, modtog fleksydelse. Sagen drejer sig navnlig om, om kommunen har begået fejl og har handlet ansvarspådragende i forbindelse med sagsbehandlingen.

Sagsøgeren, har fremsat følgende påstand:

Sagsøgte tilpligtes at betale kr. 257.252, subsidiært kr. 154.026, med tillæg af procesrenter fra sagens anlæg og til betaling sker.

Vedrørende opgørelse af sin påstand er følgende anført:

"...

Ad principalt

Påstanden tager udgangspunkt i, at sagsøger var berettiget til visitation til fleksjob allerede fra det tidspunkt, hvor sygedagpengene stopper, dvs. fra 29.3.14, og at hun dermed var berettiget til højeste ledighedsydelse fra dette tidspunkt. På denne baggrund er erstatningsbeløbet beregnet som forskellen mellem på den ene side satsen på højeste ledighedsydelse i perioden fra 29.3.14 og frem til 1.6.16, hvor hun kommer i fleksjob med fleksydelse, og på den anden side modtaget kontanthjælp og modtaget laveste ledighedsydelse i samme periode:

Sats højeste ledighedsydelse pr. 29.3.14 = kr. 3.625/uge –	
29.3.14-31.12.14 = 36 uger á 3.625	130.500
Sats højeste ledighedsydelse 2015 = 3.680/uge,	
svarende til årligt (med 52 uger) =	191.360
Sats højeste ledighedsydelse 2016 = kr. 3.720/uge –	
1.1.-30.5.16 = 20 uger á 3.720 =	<u>74.400</u>
	396.260

Heri skal modregnes modtaget kontanthjælp og modtaget laveste ledighedsydelse i samme perioder:

Sats kontanthjælp pr. 11.6.15 = kr. 10.849/mdr. –	
11.6.15-15.12.15 = ca. 6 mdr. á kr. 10.849	-65.094
Sats laveste ledighedsydelse pr. 16.12.15 = 3.327/uge –	
16.12.15-31.12.15 = 2 uger á 3.327 =	-6.654
Sats laveste ledighedsydelse 2016 = kr. 3.363/uge –	
1.1.16-30.5.16 = 20 uger á 3.363	<u>-67.260</u>
Erstatningspåstand	<u>257.252</u>

Ad subsidiært

Påstanden tager udgangspunkt i, at sagsøger var berettiget til kontanthjælp eller ressourceydelse (samme sats) allerede fra det tidspunkt, hvor sygedagpengene stopper, dvs. fra 29.3.14, uden andre ændringer i forhold til fakta. På denne baggrund er erstatningsbeløbet beregnet med udgangspunkt i satsen for kontanthjælp i perioden fra 29.3.14 til og med 10.6.15:

Sats kontanthjælp pr. 29.3.14 = kr. 10.689/mdr. –	
29.3.14-31.12.14 = 9 mdr. x 10.689 =	96.201
Sats kontanthjælp 2015 = kr. 10.849/mdr. –	
1.1.15-10.6.15 = ca. 5 1/3 mdr. x 10.849 =	<u>57.825</u>
Erstatningsbeløb	<u>154.026</u>

..."

Sagsøgte, [REDACTED] kommune, har fremsat påstand om frifindelse, subsidiært mod betaling af et mindre beløb.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, men indeholder dog en gengivelse af de afgivne forklaringer.

Oplysningerne i sagen

Det fremgår af sagen, at [REDACTED] blev sygemeldt den 2. april 2012. Den 11. november 2013 traf [REDACTED] Kommune afgørelse om afslag på førtidspension. Afgørelsen blev påklaget ved brev af 21. november 2013 fra Det Faglige Hus. Af dette brev fremgår blandt andet:

"...
[REDACTED] egne kommentarer:

Her er min kommentar, som jeg tidligere har nævnt søgte jeg førtidspension, fordi jeg ikke følte jeg kunne søge flexjob med nogle skånehensyn som jeg ikke kender og dermed ved jeg heller ikke hvilke arbejdsfunktioner jeg kan varetage hvilket jo er betingelsen for at kunne søge et arbejde at en arbejdsprøvning med et dårligt udfald for mit helbred skal ligge til grund for dette kan jeg ikke forstå. Det er naturligvis rigtig hvad [REDACTED] sagde på det sidste møde at jeg jo ikke kan gå på sygedagpenge resten af mit liv, det ønsker jeg absolut heller ikke men at det skal være den eneste grund til at jeg skal søge et flexjob med skånebehov jeg ikke kender føler jeg heller ikke vil være rigtigt.
..."

Afgørelsen blev efterfølgende (den 3. oktober 2014) stadfæstet af Ankestyrelsen.

Af Rehabiliteringsteamets indstilling på baggrund af et møde den 23. januar 2014 fremgår blandt andet, at borgeren "tilbagevisiteres til ordinær indsats".

Det fremgår heraf blandt andet:

"...

D) Rehabiliteringsteamet indstiller, at borgeren ydes bistand til at vende tilbage til arbejdsmarkedet med den almindelige beskæftigelsesindsats og sociale indsats, som kommunen kan tilbyde

...

[REDACTED] har deltaget i mødet med kommunens rehabiliteringsteam den 23. 01.2014. Hun giver på mødet udtryk for - som tidligere - at hun er betænkelig ved om hun kan stå til rådighed for et fleksjob grunde sine helbredsmæssige problematikker: KOL men især hypersensitivitet i luftvejene (støv, parfume m.m.). [REDACTED] mener ikke, at hun er afklaret i tilstrækkelig grad i forhold til sin arbejdsevne og skånebehov og ønsker ikke visitation til fleksjobordningen på nuværende tidspunkt.

orienteres flere gange om at sygedagpengeudbetalingen snart stopper, og at hun så må være henvist til at søge kontanthjælp (der er ikke hermed taget stilling til, om opfylder betingelserne for at få kontanthjælp).

Tidligere: har den 10.10.2013 deltaget i møde med kommunens rehabiliteringsteam. På baggrund af anmodning blev der indstillet til påbegyndelse af sag om førtidspension efter pensionslovens § 17 stk. 2. Samtidig tilkendegav teamet, at arbejdsevnen ikke var dokumenteret varigt nedsat til det ubetydelige. Ved arbejdsprøvning var der påvist en vis arbejdsevne med betydelige skånebehov. Sag om førtidspension er herefter påbegyndt den 14.10.2013. Der er den 11.11.2013 truffet afgørelse om afslag på ansøgning om førtidspension. Afgørelsen er den 21.11.2013 påklaget. Sagen afventer afgørelse i Ankestyrelsen.

Rehabiliteringsteamet indstiller at sagen tilbagevisiteres til en ordinær indsats med henblik på en fortsat udredning såvel arbejdsmæssigt/erhvervsrettet eventuelt yderligere fysisk/psykisk udredning.

..."

Af "Opfølgningsplan på sygedagpenge efter lov om sygedagpenge i kapitel 6" af 23. januar 2014 fra Kommune til fremgår blandt andet:

"Eget arbejdsmarkedsperspektiv

sag blev forelagt for rehabiliteringsteamet med henblik på afgørelse om visitation til fleksjob. Teamet fandt dog, at ikke kunne visiteres til fleksjob, idet hun ikke selv har en tro på, at hun kan finde et fleksjob og arbejde i et sådant. Dette primært grundet hendes overfølsomme bronkier, i hvilken forbindelse hun ikke kender præcist, hvad de reagerer på.

blev orienteret om, at hun uden visitation til fleksjob vil være henvist til at søge kontanthjælp. tilkendegav, at hun var bevidst herom, men at hun ikke gik op i ydelse – hun tænkte på sit liv og sin livskvalitet.

..."

Den 14. marts 2014 traf Kommune afgørelse om ophør af sygedagpengene, og udbetalingen ophørte den 28. marts 2014. Kommunes afgørelse blev påklaget til Ankestyrelsen, som den 13. november 2014 stadfæstede afgørelsen.

Af Ankestyrelsens afgørelse af 13. november 2014 fremgår blandt andet:

"...

Afklaring af berettigelse til fleksjob eller førtidspension

Denne forlængelsesmulighed kan kun anvendes i de tilfælde, hvor det er afklaret, at arbejdsevnen er nedsat i et sådant omfang, at tilbagevendende til ordinært arbejde er udelukket.

Der er i disse særlige tilfælde mulighed for at forlænge udbetalingen med henblik på afklaring af, om borgeren vil kunne klare et fleksjob, eller om borgeren skal tilkendes førtidspension.

Vi bemærker, at formuleringen "... men det endnu ikke er endeligt afklaret, om den sygemeldte vil være berettiget til et fleksjob eller til førtidspension..." efter Ankestyrelsens opfattelse skal forstås sådan, at det er konstateret, at den sygemeldte ikke kan vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, men der er tvivl om, hvorvidt den sygemeldte skal tilbydes et fleksjob, eller om der skal rejses sag om førtidspension. Det skal derfor være åbenbart, at den sygemeldtes arbejdsevne varigt er betydeligt nedsat, men at det endnu ikke har været muligt at konstatere, hvor betydelig nedsættelsen er.

Du opfylder ikke betingelserne for forlængelse efter denne bestemmelse, da der ikke var tvivl om, hvorvidt du skulle tilbydes fleksjob eller førtidspension, da der havde været rejst en sag om førtidspension på det foreliggende grundlag, hvor du blev meddelt afslag på førtidspension på det foreliggende grundlag.

Vi er opmærksomme på, at der fra den 20. marts 2014 blev iværksat en praktik, der skulle klarlægge din arbejdsevne, og at det i forbindelse med rehabiliteringsteamets indstilling af 23. januar 2014, blev indstillet, at der var behov for yderligere afklaring af din arbejdsevne. Dette ændrer dog ikke på vores vurdering, da afklaringen i sig selv ikke medfører tvivl om hvorvidt du skulle tilbydes fleksjob eller førtidspension.

Det fremgår af sagen, at du i forbindelse med møde i rehabiliteringsteamet den 23. januar 2014 ikke ønskede visitation til fleksjob, da du ikke følte dig tilstrækkeligt afklaret. Du har dog senere oplyst, at du ikke var i tvivl om at du ønskede fleksjob, men at du i tvivl om hvilken type job du ville kunne klare, og at du på tidspunktet for rehabiliteringsteamets møde, ikke følte dig tilstrækkeligt afklaret.

..."

Den 11. juni 2015 blev [REDACTED] bevilget kontanthjælp og blev visiteret til fleksjob den 8. december 2015.

Af Rehabiliteringsteamets indstilling af 8. december 2015 fremgår blandt andet:

"...

Rehabiliteringsteamets indstilling og begrundelse

A: Indstilling

Der indstilles til visitation til fleksjob, da arbejdsevnen findes varigt og væsentligt nedsat grundet obstruktiv lungesygdom samt nedslidnings-symptomer svarende til bevægeapparatet.

Arbejdsevnen er nedsat i et sådant omfang, at [REDACTED] ikke vil kunne varetage arbejde på ordinære vilkår.

B: Den tværfaglige forståelse af borgerens situation – begrundelse

- angiv i forståelsen hvilke beskæftigelsesmæssige, sociale og helbreds-mæssige forhold, der er lagt vægt på, og som forklarer arbejdsevnenedsættelsen.

[REDACTED] er 62 år og har haft en stabil arbejdsmarkedstilknytning frem til 2012. Senest har [REDACTED] været ansat som produktionsmedarbejder ved [REDACTED]. Bliver afskediget da arbejdspladsen åbner afdeling i England. [REDACTED] har forinden haft 2 sygemeldingsperioder. Hun arbejdede i weekenden, med henblik på længere restitution imellem arbejds-vagterne, da arbejdsforholdene var uhensigtsmæssige i forhold til hendes lungesygdom. [REDACTED] bliver sygemeldt april 2012.

[REDACTED] bor alene i lejlighed og har et godt netværk. Har en voksen datter.

[REDACTED] er kendt med KOL i moderat grad. Hun er relevant medicinsk behandling og er stoppet med at ryge. Derudover flere forskellige symptomer fra bevægeapparatet. Hun har indklemningssyndrom i venstre skulder, hvor der ikke er operationsindikation. Hun har delvis læsion af forreste korsbånd i højre knæ, dette er heller ikke operationskrævende. Desuden slidgigt i højre tommels grundled og følger efter nerve-tryk i højre håndled. [REDACTED] er i behandling for depression med psykologsamtaler og antidepressiv medicin.

Sundhedskoordinator oplyser, at tilstanden er veldokumenteret, varig og stationær.

[REDACTED] har gennemgået flere beskæftigelsesrettede tilbud. Hun har senest været i praktik fra 01.02.2015 til 08.05.2015 ved [REDACTED] Brugs. [REDACTED] har haft opgaver med at sætte varer på plads, trimme hylder, checke dato og lettere ekspeditioner. Hun oplyser, at have et massivt støttebehov i forhold til de fysiske arbejdsopgaver så som tunge løft. [REDACTED] har præsteret 20 timer ugentligt men med væsentligt nedsat effektivitet svarende til 7 timer. Det vurderes, at [REDACTED] nedsatte arbejds-tempo er afgørende i forhold til at hun ikke kan øge arbejdsevnen svarende til ordinær beskæftigelse.

Det vurderes, at yderligere tiltag ikke vil kunne udvikle arbejdsevnen i et sådant omfang, at [REDACTED] vil kunne varetage arbejde på ordinære vilkår.

..."

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af [REDACTED]

[REDACTED] og [REDACTED]

[REDACTED] har forklaret, at hun har været på arbejdsmarkedet, siden hun var 17 år. Hun har primært arbejdet med hårdt fysisk arbejde – særligt de senere år, hvor hun arbejdede i et industribageri. Hun har fået oplyst, at arbejde i et bageri kan udløse KOL. Derudover har hun kronisk bronkitis og slidtageproblemer i skulder og arm, som hun har døjet med i mange år pga. tungt arbejde. I bageriet blev hendes problemer værre, og hun var derfor sygemeldt et par gange, og det kneb med at klare arbejdet og tempoet. I forbindelse med en produktionsomlægning skulle der ske fyringer, og hun blev da afskediget. Hendes sygemeldinger var ikke langvarige. Hun husker, at én af sygemeldingerne var af 2 ugers varighed. Hun blev sygemeldt fra fagforeningen, da hun ikke stod til rådighed for arbejdsmarkedet. Under sygemeldingen havde hun samtaler med sagsbehandleren og jobkonsulenten i kommunen. Der skete først en afklaring, da hun havde været sygemeldt i 10 måneder. Hun er ikke klar over, hvorfor der ikke skete en afklaring forinden, men dette skyldtes vist, at de afventede lægeerklæringer. Hun ønskede selv at få en afklaring. Der skete først noget, da hendes fagforening kontaktede sagsbehandleren, da hun her kom i den første arbejdsprøvning.

Den første arbejdsprøvning var på [REDACTED] for stedets brugere, men denne blev standset, og hun kom herefter i arbejdsprøvning på [REDACTED] montageværksted. I dette arbejde fik hun det dårligt pga. blandt andet lugte. Der blev gjort mange tiltag for at tilgodese hendes skånebehov. Hun blev blandt andet flyttet ind i et rum for sig selv, hvor hun kunne have et åbent vindue, men det var meget koldt, og det havde hendes lunger heller ikke godt af. Hendes lungekapacitet blev forværret under denne arbejdsprøvning, ligesom hun mistede muskelmasse. Dette er dårligt, når man har KOL. Hun opsamler slim, og når hun lægger sig ned, "lukker det til", hvilket bevirker, at hun ikke kan sove. Samtidig bliver hun hurtigt træt, idet hun bruger meget energi på at trække vejret. På montageværkstedet bad de hende også om at blive hjemme et par dage, da de kunne høre, at hun hostede og ikke havde det godt. Herefter stoppede dette forløb. [REDACTED] ved [REDACTED] var værkfører på den afdeling, hun var i under sin arbejdsprøvning. Hun var til møder med [REDACTED] før hun startede op, og det var [REDACTED] der sørgede for, at opholdet blev standset. Hun har vist sammen med [REDACTED] været til et møde med [REDACTED] på kommunen. Efter ophøret af denne arbejdsprøvning fik hun imidlertid ikke en ny arbejdsprøvning, idet hun først blev arbejdsprøvet igen efter ophøret af sygedagpengene.

Hun har altid gerne villet arbejde, men hun blev efter arbejdsprøvningen på montageværkstedet meget nervøs, da hendes helbred ved denne arbejdsprøvning blev forværret, idet hun mistede 15 % af sin lungekapacitet. Hendes lunge-

kapacitet, der var gået fra 55 % til 80 % ved træning og ændring af livsstil, var efter denne arbejdsprøvning nu igen nede på 55 %. Da hun standsede arbejdet, fik hun en penicillinkur og begyndte at træne, og dette gjorde, at hendes lungekapacitet blev forbedret igen. Det var svært at få det til at hænge sammen med træningen, mens hun var på værkstedet. Efter arbejdsprøvningen på montageværkstedet ønskede hun stadig en arbejdsprøvning, da hun var meget i tvivl om, hvad hun kunne klare arbejdsmæssigt. Sagsbehandleren mente, at hun skulle visiteres til fleksjob, men hun kunne ikke se, hvilket job hun ville kunne bestride. Hun ønskede, inden hun skulle ud at søge job, at få en afklaring herpå. Hvis hun var blevet afklaret jobmæssigt, og hun vidste, hvad hun kunne klare, ville hun ikke have brugt tid på at søge førtidspension. Hun havde ikke lyst til at gå på pension og ville hellere arbejde, men hun søgte alligevel førtidspension, da hun ikke vidste, hvilke jobfunktioner hun kunne bestride, og hun tænkte, at hun så kunne tage et frivilligt arbejde ved siden af en førtidspension. Hun mente dengang, at hvis hun kom ind på den rette arbejdsplads, ville hun kunne klare et fuldtidsarbejde. Hun havde ikke ønsket om at få en varig ydelse, men hjælp til at komme videre med sit liv. Hun sygemeldte sig derfor heller ikke, før fagforeningen opfordrede hende hertil. Ud fra det, jobkonsulenten på kommunen havde sag, forventede hun faktisk at få et afslag på sin ansøgning om førtidspension, men hun troede, at hun nok ville få en arbejdsprøvning, hvis hun søgte om førtidspension. Hun var slet ikke interesseret i at være uden for arbejdsmarkedet, og hun søgte også selv arbejde, men fik oplyst at dette ikke var tilladt, når hun var sygemeldt. Hun gik derfor bare derhjemme og ventede på et arbejde.

Hun drøftede fleksjob med sin jobkonsulent, som ikke mente, at arbejdsprøvning var nødvendig og relevant. De talte om, at hun stadig var i tvivl om, hvad hun kunne, men jobkonsulenten mente, at dette ikke gjorde noget, og at hun kunne afklares efterfølgende. Hun kom herefter til et møde i rehabiliteringsteamet. Da sygedagpengene stoppede, klagede fagforeningen over dette, som det fremgår af brev af 1. april 2014 fra Det Faglige Hus. Hun kan bekræfte sagsforløbet, som det er beskrevet i dette brev. Hun var på et møde i kommunens rehabiliteringsteam blevet spurgt, om hun var afklaret med, hvad hun kunne jobmæssigt, og dette besvarede hun benægtende. Dette havde hun også allerede sagt forinden, da hun var til et møde i forbindelse med sin ansøgning om førtidspension, og hun havde samtidig sagt, at hun egentlig var mere interesseret i at arbejde. Hun har derimod ikke sagt det, der fremgår af rehabiliteringsteamets indstilling efter mødet den 23. januar 2014, hvoraf fremgår, at hun ikke ønskede visitering til fleksjob. Hvis dette var tilfældet, ville hun jo aldrig være kommet til mødet. Hun ønskede derimod fleksjob, ligesom hun også gerne ville have et almindeligt ordinært arbejde, hvis hun kunne magte det. Hun har ikke set denne indstilling før langt senere. Det, der fremgår af opfølgingsplanen af 23. januar 2014, hvor er angivet blandt andet, at hun ikke selv har en tro på, at hun kan finde et fleksjob og arbejde i et sådant, er heller ikke helt korrekt – men

dog mere korrekt. Hun er bekendt med, at der var en indstilling om, at hun ikke skulle visiteres til fleksjob, men hun modtog ikke en afgørelse om, at hun ikke skulle visiteres til fleksjob. Der kom kun en afgørelse om ophør af sygedagpenge. Der blev ikke på mødet med rehabiliteringsteamet drøftet et rehabiliteringsforløb. Hendes fagforening har drøftet dette med kommunen, og hun har fået oplyst, at dette ikke var relevant. Hun ved ikke hvorfor. Hun fik oplyst, at hun ved ophør af sygedagpengene skulle have kontakthjælp, men hun havde lidt formue, og derfor kunne hun ikke få kontanthjælp. Hun blev ikke orienteret om, at kommunen på baggrund af indstillingen fra rehabiliteringsteamet skulle træffe en afgørelse, og hun fik ikke en klagevejledning. Den 28. marts 2014 ophørte sygedagpengene, og hun havde herefter ikke nogen indtægt.

Efter indstillingen om, at hun ikke skulle visiteres til fleksjob, var hun i arbejdsprøvning på [REDACTED] men dette måtte standses efter 1 uge, da hun pga. sine helbredsmaessige problemer ikke kunne arbejde i et køkken med damp fra vaskemaskiner osv. Hun arbejdede herefter i [REDACTED] som er et plejehjem, men dette arbejde indebar tunge løft, og hun var derfor ikke til megen hjælp, og hun kunne kun hjælpe de ældre med at spise, og dette var ikke en jobfunktion, hun kunne bruge til at søge et andet arbejde på.

Først meget lang tid herefter hørte hun fra kommunen, idet der gik næsten 2 år fra ophør af sygedagpengene, til hun blev arbejdsprøvet i [REDACTED] Brugs. Hun blev arbejdsprøvet i dette job, som hun selv havde fundet, i 13 uger. Herefter gik der igen lang tid, før hun blev visiteret til fleksjob, hvilket skete i 2015. Efterfølgende har hun fundet et arbejde og har arbejdet lidt, ligesom hun i dag er i fleksjob.

Forløbet ved [REDACTED] var ikke en arbejdsprøvning eller praktik, men alene et forløb hvor hun sammen med andre deltagere deltog i møder, hvor de talte om deres sygdomme, og hun var hos fysioterapi. Det var mest rundbordssamtaler med diskussioner og mindfulness. Der blev ikke klarlagt en arbejdssevne i den forbindelse.

Hun har været til en undersøgelse i september 2012. Formålet hermed var at få en afklaring på, hvad der var galt, og om hendes arbejdssevne - eventuelt ved en operation - kunne forbedres. Der var en længere ventetid på sygehuset i den forbindelse.

I forbindelse med det andet møde i rehabiliteringsteamet, som hun deltog i, fortalte [REDACTED] at der også efter visitering til fleksjob kunne ske en yderligere afklaring. Man skal være jobsøgende med det samme, man er visiteret til fleksjob, og hun har oplevet, at der ikke herefter sker en arbejdsprøvning. [REDACTED] fortalte, at hun overgik til kontanthjælp, når sygedagpengene ophørte, men hun fortalte også, at der var andre muligheder.

Det, som hendes daværende læge har angivet i "Lægeattest til Rehabiliterings-team" af 28. december 2013, punkt 2.4, hvorefter fremgår, at hun til lægen skulle have sagt, at hun ikke magter arbejdsmarkedet mere pga. alder og kroniske lidelser, og at hun kun ser en fremtid som førtidspensionist, hvilket lægen giver hende ret i, er ikke noget, hun har drøftet med lægen, og det heri angivne er ikke korrekt. Blanketten blev udfyldt efterfølgende, og ikke mens hun var til stede. Hun har efterfølgende skiftet læge.

På mødet i rehabiliteringsteamet var der en person fra et lægeteam til stede. Der var også en person med fra Ceres, som var et sted, hun havde fulgt et kursus vedrørende KOL. De talte ikke om, hvad det ville betyde for hendes helbred, hvis hun blev visiteret til fleksjob. De spurgte til hendes helbred, og hun fortalte herom.

Mentorordningen kørte i 3-4 uger, indtil sygedagpengene bortfaldt. Hun var kun 3-4 gange ved denne mentor, og hun havde ikke et udbytte heraf, og hun kom ikke efterfølgende i et udviklende praktikforløb.

Hun var ikke i tvivl om, hvorvidt hun ville have et fleksjob. Hun var i tvivl om, hvor meget hun kunne klare. Hun ville gerne have et arbejde. Hun kan ikke huske, at hun skulle have sagt, at hun hellere ville være "posedame i Egypten" end at visiteres til Fleksjob. Hun kan ikke huske, at lægekonsulentten skulle have sagt, at arbejdet ikke havde indflydelse på hendes lunger, da alle læger på lungeafdelinger mener noget andet. Hun ville aldrig give møde, hvis hun ikke ønskede et fleksjob.

[redacted] har forklaret, at hun, da [redacted] sag blev behandlet, var faglig koordinator i sygedagpengeafdelingen. I dag er hun afdelingsleder i kommunens integrationsafdeling. Hun havde dengang som faglig koordinator ikke med de enkelte sager at gøre, men hun har dog også nogle gange været "inde i denne sag", hvis sagsbehandleren blev i tvivl om f.eks. regelsættet og den faglige belysning af sagen.

De havde i afdelingen noget, der hed "tidlig indsats", hvor de havde fokus på hurtigt at udrede sagerne og indhente lægelige oplysninger. De brugte hertil bl.a. "Falck i ét". Sagerne blev grupperet som en "kategori 1"-sag, hvis de forventede, at vedkommende vendte tilbage til tidligere beskæftigelse. Hvis det var et længere sygdomsforløb, eller der var lægelige uafklarede forhold, var det en "kategori 2"-sag. [redacted] sag var en "kategori 2-sag". Hun er bekendt med, at [redacted] sagsbehandler først var [redacted] og senere [redacted]. Hun kender ikke baggrunden for skift af sagsbehandler. Begge disse sagsbehandlere tilhørte den gruppe, der beskæftigede sig med de borgere, der havde fysiske sygdomme. Da [redacted] sygedagpenge ophørte, kom [redacted] sag til

Lægekonsulentens opgave i denne sagstype er at oversætte lægefaglige oplysninger og at vurdere, om sagen er klar til næste skridt. Det er sædvanligt, som det fremgår af opfølgningsplanerne, at der heri kan angives, at sagen afventer forelæggelse for lægekonsulenten, idet dette er vigtigt. De er ikke interesseret i egen læges socialfaglige vurderinger om egnethed til førtidspension, som angivet af [REDACTED] læge.

Vurderingen efter sygedagpengelovens § 28 om ophør af sygedagpenge skete efter en samlet helhedsvurdering af oplysningerne efter retssikkerhedslovens § 7a. Der var ikke en fast skabelon for, hvordan denne skulle foretages. Vurderingen fremgår af notat af 5. marts 2014.

virksomhedspraktik ophørte den 19. maj 2015, og herefter afventes en rapport om forløbet. Sagsbehandleren vurderer herefter, om der skal indhentes yderligere oplysninger. Hvis dette ikke er tilfældet, udarbejdes en rehabiliteringsplan og herefter indhentelse af lægeerklæring, hvorefter der sker forelæggelse for rehabiliteringsteamet. Et tidsrum fra maj til december, hvor der skete visitering til fleksjob, er lige rigelig lang tid, og kommunen har efterfølgende ført ressourcer til området. Man må dog forvente, at der går lidt tid. Møderne i rehabiliteringsteamet skal bestilles ved årets start, så disse kan der ikke "skrues op for".

Hvis man er visiteret til fleksjob, skal man selv lede efter et job, men kommunen har jobkonsulenter, som kan hjælpe. Der er ikke et fast timeantal på, hvor mange timer man skal arbejde for at kunne få et fleksjob. Tidligere var reglen, at vedkommende skulle have en arbejdsevne på minimum 1/3. Denne regel gælder ikke længere, idet der kan ske visitering til fleksjob, selv om arbejdsevnen er mindre, hvis der er en idé om, at arbejdsevnen kan udvikles.

Ved et fleksjob er der truffet en afgørelse, og et udviklende praktikforløb kan lægges både før og efter visitering til fleksjob, hvis der er tvivl om arbejdsevnen, idet vedkommende kan starte med et kort praktikforløb forud for ansættelsen. Når først der er sket ansættelse i fleksjob, foreligger der et ansættelsesforhold, og der sker da ikke praktikforløb. Et ressourceforløb er en anden indsats, som er tiltænkt folk, der er på langvarig offentlig forsørgelse med komplekse problemstillinger, hvor det er nødvendigt med en tværfaglig indsats, som kan være hvad som helst.

■■■■ har forklaret, at hun i 2013 var beskæftigelsesrådgiver i sygedagpengeafdelingen i Jobcentret, ■■■■. Hun var en del af det team, der arbejdede med forlængede sygedagpengesager, hvilket betyder, at de tog sig af de borgere, der havde fået forlænget sygedagpengene i 52 uger. Hun kom ind i sagen i forbindelse med forlængelse af sygedagpengene. Hun gennemgik opfølgningsplanerne - både for så vidt angår det helbredsmæssige og det arbejdsmæssige. Status på sagen var, at der alene manglede en afrunding, idet ■■■■ havde været igennem et praktikforløb, som skulle afrundes ved udarbejdelse af en rapport, og hun forventede, at der herefter kunne træffes en afgørelse. Efter modtagelse af rapporten fra praktikforløb inddrog hun lægekonsulenten. Lægekonsulenten mente, at ■■■■ helbredsmæssige problemer var overensstemmende med resultatet af praktikforløbet.

Hun kan huske, som det fremgår af opfølgningsplanen fra august 2013, at hun fortalte ■■■■ om reglerne om fleksjob, herunder at fleksjob ikke nødvendigvis gjorde et minimums antal arbejdstimer, og at det umiddelbart var denne kategori, ■■■■ tilhørte. ■■■■ var i tvivl, om hun i det hele taget kunne varetage et arbejde. Hun har også talt med ■■■■ om, at man også efter visitering til fleksjob kunne komme i et praktikforløb, og at der efterfølgende kunne skrues op eller ned for timeantallet. ■■■■ var dog efter disse oplysninger fortsat i tvivl. Når der gik lid tid fra august 2013 til den 17. september 2013, hvor sagen var på rehabiliteringsteamet, skyldes det, at ■■■■ var i tvivl, om hun kunne varetage sit arbejde, da ■■■■ havde oplevet, at hun under praktikforløbet havde fået det værre. ■■■■ skulle have foretaget en ny måling på Ceres, hvor hun deltog i et lungeforløb, og hun tænkte derfor, at de skulle afvente den nye måling, da dette måske kunne give ■■■■ den nødvendige ro. Hun er ikke enig i ■■■■ læges vurdering, hvor han angiver, at ■■■■ bør tilkendes førtidspension, som det fremgår af lægeattesten af 3. september 2013, idet ■■■■ ikke var

i målgruppen for førtidspension. Hun sparrede med den faglige koordinator herom, ligesom de havde løbende teammøder. Det var ikke helt usædvanligt, at borgernes læger skrev dette, men dette bragte hende ikke i tvivl. Hun tilkendegav over for [REDACTED] at hun var målgruppen for fleksjob, og at hendes sag skulle på rehabiliteringsteamet. Hun vejledte [REDACTED] om både reglerne for fleksjob og førtidspension. [REDACTED] valgte da at rejse en førtidspensionssag. Når der er rejst en sådan sag "på det foreliggende grundlag", indhenter de ikke yderligere, og dette talte hun også med [REDACTED] om.

Hun deltog i mødet på rehabiliteringsteamet. Det var kun et kort møde, hvor man kom frem til at rejse en sag om førtidspension. Der skulle herefter træffes afgørelse på et nævnsmøde i Det kommunale pensionsnævn. Nævnet gav et afslag, og herefter kom sagen tilbage til hende. Hun drøftede med [REDACTED] at [REDACTED] stadig var i målgruppen for fleksjob. Hun tænkte, at det var unødvendigt med et nyt praktikforløb, da [REDACTED] allerede havde været i praktik, og da der ikke var mange andre muligheder. Hun og [REDACTED] havde en del samtaler, og de drøftede også seniorførtidspension, som det fremgår af registreringen om det videre forløb af den 10. december 2013. Hun var selv i tvivl om dette regelsæt, men hun undersøgte det nærmere, og seniorførtidspension var ikke en mulighed.

På mødet i rehabiliteringsteamet var hun til stede, ligesom der blandt andet var sundhedspersoner og rådgivere til stede. Rådgiveren havde udarbejdet planen, og hendes rolle er sædvanligvis ikke stor, men her var hun inde og vejlede, idet [REDACTED] var i tvivl om, hvorvidt hun kunne magte et arbejde pga. sine helbredsmæssige lungeproblemer. [REDACTED] gav udtryk for tvivl om, hvordan hun kunne søge et arbejde, når hun ikke vidste, hvad hun helbredsmæssigt kunne klare. Sundhedspersonerne vejledte også [REDACTED] om, at hun måske aldrig fik en præcis afklaring af, hvad der præcist udløste problemerne med luftvejene. De talte også om vigtigheden af, at [REDACTED] fortsatte med at træne. Hun vejledte [REDACTED] om de økonomiske konsekvenser. Rehabiliteringsteamets indstilling efter mødet den 23. januar 2014, blev udarbejdet i forlængelse af mødet, og [REDACTED] fik indstillingen med hjem. Hun var til stede, da [REDACTED] fik indstillingen udleveret. [REDACTED] fik ikke et ressourceforløb, da det blev vurderet, at hun ikke var i målgruppen herfor. Det kræves, at der er komplekse problemstillinger, som kræver tværfaglig indsats. I [REDACTED] tilfælde, var det "kun" det arbejdsmæssige, dvs. hvor meget [REDACTED] kunne arbejde, der var spørgsmålet. Dette kræver ikke et ressourceforløb.

Hun udarbejdede udkast til afgørelse om ophør af sygedagpenge. Vurderingerne, som efter reglerne skal foretages, foretog hun. Hun foretog en "§7a-vurdering", en status på sagen, som det fremgår af denne vurdering af 5. marts 2014. Da [REDACTED] sygedagpenge stoppede, tog en anden rådgiver i kommunen over.

Det er hendes indtryk, at [redacted] har besvaret spørgsmålene fra kommunen ærligt. Selv om [redacted] var i tvivl om sin arbejdssevne, vurderede hun, at en yderligere arbejdsprøvning ville være en unødvendig forlængelse af [redacted] sag, da [redacted] allerede var i målgruppen for fleksjob, idet [redacted] arbejdssevne var nedsat, men ikke til det ubetydelige. På ledighedsydelse, og forud for en eventuel fleksjobansættelse, ville [redacted] kunne komme i praktikforløb. Hun mener, at [redacted] fortalte, at hun søgte førtidspension, da det var hendes ret at få dette prøvet, og idet [redacted] var i tvivl, om hun kunne varetage et arbejde. [redacted] tilkendegav, at det økonomiske ikke var det afgørende. Hun var kun kortvarigt involveret i de efterfølgende praktikophold. Hun foranledigede, at [redacted] fik tilknyttet en mentor, da hun tænkte, at dette kunne være en god støtte undervejs, da [redacted] kunne drøfte eventuelle tvivlsspørgsmål vedrørende sin arbejdssevne med mentoren.

Når [redacted] ikke fik ressourceforløbsydelse, skyldes det, at [redacted] ikke var i målgruppen for et ressourceforløb. Det var forud for rehabiliteringsmødet, hvor hun ikke deltog, blevet vurderet, at [redacted] ikke var berettiget hertil. [redacted] blev herefter tilbagevisiteret til ordinær indsats, og dette betød, at sagen kom tilbage til hendes afdeling. [redacted] hørte under den ordinære beskæftigelsesindsats og ikke et ressourceforløb. Tilkobling af en mentor falder også inden for den ordinære beskæftigelsesindsats. Hun tænkte ikke, at [redacted] havde en mental blokering. Hun oplevede, at [redacted] var i tvivl om, hvor meget hun kunne arbejde i forhold til sit helbred.

Rehabiliteringsteamet udarbejder en indstilling, men de træffer ikke en afgørelse. Hun ved ikke, om der efterfølgende blev truffet en afgørelse. Dette gøres der sædvanligvis. Måske blev der ikke truffet en afgørelse, da sagen kom tilbage til ordinær indsats. For hende var dette usædvanligt, da indstillingen fra rehabiliteringsteamet oftest var, at der skulle ske en ændring i forsørgelsesgrundlaget, hvilket ikke var tilfældet her. Klagen fra Det faglige hus af 1. april 2014 blev behandlet af en af hendes kollegaer som en klage over stop af sygedagpenge, og klagen blev sendt til Ankestyrelsen. Hun husker ikke, om der heri også var en klage over afslag på fleksjob.

[redacted] har forklaret, at hun var beskæftigelsesrådgiver og behandlede de selvforsørgende borgere, som de udreder med henblik på at afklare, hvad de pågældende kan, når sygedagpengene stoppes. I 2014, hvor hun overtog [redacted] sag, havde hun arbejdet med dette område i ca. 1 år og havde før da været i en anden afdeling i kommunen. [redacted] sag havde været forelagt med henblik på fleksjob, og man mente, at hendes arbejdssevne skulle yderligere udredes. Der var visiteret til virksomhedskonsulent med henblik på yderligere udredning, hvilket vist var i marts 2014. [redacted] har været i praktik i [redacted] og [redacted]. Hun var ikke sagsbehandler, da disse praktikforløb blev iværksat. Hun er bekendt med, at praktikforløbet i [redacted]

blev afsluttet efter 4 uger, da ikke kunne holde til arbejdet, og derfor blev erhvervsevne ikke afklaret ved dette praktikforløb. er et plejehjem, og opgave var her at hjælpe beboerne med at spise, spille kort med dem eller lignende. Da hun overtog sagen, var stadig i praktik ved Rapporten herfra viste en meget lille arbejdssevne svarende til ca. 2 timer om dagen i en 4 dages uge med nedsat effektivitet. Hun havde ikke før november 2014 et møde med På mødet talte de om, hvad der skulle ske fremadrettet. var enig i, at praktikforløbet ikke var retvisende i forhold til, hvad hun kunne, idet "bare gerne ville tilbage" til arbejdsmarkedet og ønskede at arbejde 30-37 timer om ugen, idet ønskede at klare sig selv. Dette harmonerede dog ikke med rapporterne fra praktikforløbene. erhvervsevne var ikke afklaret efter disse to praktikforløb, idet rapporterne ikke var retvisende, og arbejdssevnen ved var ifølge rapporten mindre end de tidligere praktikforløb ved blandt andet ville gerne visiteres til virksomhedsservice til en afklaring, og der skulle derfor ske en ny afklaring i form af praktik. Hun visiterede hertil, og kom i praktik i Brugsen i den 1. februar 2015. skulle her trimme hylder, fylde varer op og sidde ved kassen, når der ikke var for meget pres på. Der skulle tages skånehensyn, og skulle ikke foretage tunge løft. Det kan godt passe, at var i dette praktikforløb til maj 2015. Virksomhedspraktikken startede med 20 timer om ugen, men endte med 7 timers effektivt arbejde om ugen. Dette var markant mere end de tidligere praktikforløb. Hun vurderede, at de herefter havde et retvisende billede af arbejdssevnen. Dette fortalte hun og hun lagde sagen videre til lægekonsulenten. Efter lægekonsulentens svar vurderede hun, at planen var klar til at blive opdateret. En kollega indkaldte til møde, og der var ventetid herpå. Hun havde ikke længere noget at gøre med sagen på dette tidspunkt. Næste skridt var at få sagen på rehabiliteringsteamet, idet der dog forinden skulle indhentes en lægeattest fra egen læge. Det kan vist tage op til 1 måned at indhente denne attest. Udvikling og afklaring af arbejdssevne er efter hendes opgave det samme.

har forklaret, at hun er ansat som faglig leder i jobcenter Hun har arbejdet i kommunen siden 1996. Der var i alt tre møder i rehabiliteringsteamet i sag. På det første møde blev ansøgningen om førtidspension behandlet. På det andet møde gik sagen tilbage til ordinær indsats, og på det tredje møde blev der tildelt fleksjob. Hun var mødeleder på det 2. møde, hvor sagen gik tilbage til ordinær indsats. Hun læste forinden sagens akter, og hendes fornemmelse var, at borgeren ikke ønskede fleksjob, idet dette fremgik af den forberedende del af rehabiliteringsplanen, og idet der få måneder inden havde været en ansøgning om førtidspension. Der var påvist en arbejdssevne på 10-12 timer om ugen, men borgeren havde givet udtryk for, at hun ikke så sig selv på arbejdsmarkedet. Der deltog en sundhedskoordinator fra regionen, en person fra det sociale område i kommunen og også en person

fra det sundhedsfaglige område. [redacted] deltog også. Der blev fremlagt en "forståelse af sagen" vedrørende baggrunden for mødet. De startede med at sige, at de drøftede alle mulige retninger. Muligheden for fleksjob, og en indstilling til visitation til fleksjob blev drøftet. Det var hendes opfattelse, at [redacted] [redacted] ikke var interesseret i fleksjob, da hun virkede bekymret for, om hendes helbred ville blive forværret i et fleksjob. Hun husker, at en del af samtalen mellem [redacted] og sundhedskoordinatoren angik denne bekymring. Som hun husker det, forsøgte sundhedskoordinatoren at nedbringe bekymringen, men hun oplevede, at dette ikke lykkedes. Hun husker ikke ordret, hvordan [redacted] ord om sin tvivl faldt. [redacted] var i tvivl, om oplysningerne om arbejdsevne, sygdom og skånehensyn var retvisende. [redacted] gav klart udtryk for, at hun ikke ønskede at blive visiteret til fleksjob. [redacted] sagde, at hun hellere ville "være posedame i Egypten end at blive visiteret til fleksjob". Dette ordvalg husker hun. [redacted] fik dem overbevist om, at der var en usikkerhed om, hvorvidt de havde et retvisende billede af [redacted] arbejdsevne. De drøftede som rehabiliteringsteam alle mulige retninger som fleksjob, ressourceforløb og ordinært forløb. Hovedkriteriet for ressourceforløb var, at man skulle være tæt på en førtidspension samt tværfaglige problemstillinger. Der var kun beskrevet komplekse forhold helbredsmæssigt, men ikke i øvrigt. Mentorordningen var meget beskæftigelsesrettet og skulle understøtte udviklingen af arbejdsevnen, og efter hendes opfattelse gjorde dette ikke, at det var tværfaglige problemstillinger. Indstillingen udarbejdes under mødet. Borgeren og rådgiveren bliver sendt uden for døren, og så drøfter de sagen, og herefter bliver borgeren kaldt ind og orienteres om udfaldet af indstillingen. De gik ikke i dialog om indstillingen, men rådgiveren, [redacted] drøftede denne efterfølgende med [redacted] [redacted] Borgeren får altid indstillingen i hånden fysisk.

De kom frem til, at der var så mange tvivlsspørgsmål, at de ikke kunne visitere til fleksjob, ligesom [redacted] heller ikke ønskede dette. Det afhænger af den enkelte sag, hvornår arbejdsevnen er tilstrækkeligt belyst. Et godt pejlemærke er, når lægekonsulenten udtaler, at tilstanden er stationær. Hun fik den forståelse, at [redacted] ikke så sig selv tilbage på arbejdsmarkedet. Hun husker ikke, at [redacted] [redacted] virkede usikker, men hun virkede bekymret for sit helbred.

Parternes synspunkter

[redacted] har i sit påstandsdokument anført følgende:

" ...

Berettigelse til fleksjob

Det kan lægges til grund, at det ikke var dokumenteret, at [redacted] [redacted] [redacted] arbejdsevne pr. 13.11.2013 var nedsat i en sådan grad, at hun kunne tilkendes førtidspension, jf. herved Ankestyrelsens afgørelse af 3.10.2014 (...).

Afgørelsen kan sammenholdes med, at samme styrelse d. 13.11.2014 (...) stadfæstede kommunens afgørelse om, at [redacted] ikke var berettiget til sygedagpenge efter d. 28.3.2014.

Begrundelsen for sidstnævnte afgørelse støttes bl.a. på, at der ikke kunne ske forlængelse på tidspunktet for ophør af hendes sygedagpenge, jf. Sygedagpengelovens § 27 stk. 1 nr. 4:

"...da der ikke var tvivl om, hvorvidt du skulle tilbydes fleksjob eller førtidspension..."

Bemærkningen skal forstås i den samlede kontekst, herunder både argumentationen i relation til revalidering samt lægebehandling/vurdering.

Ankestyrelsens opfattelse var således, at [redacted] ikke ville kunne vende tilbage til det ordinære arbejdsmarked, allerede fordi hendes arbejdsevne ikke kunne antages at kunne udvikles til mere end ca. 12,5 timer pr. uge.

I og med at hun var i besiddelse af en arbejdsevne på det niveau, var tilkendelse af førtidspension udelukket, hvorfor spørgsmålet, der relevant kunne stilles, var, om hun opfyldte kriterierne for at få fleksjob.

Fleksjob dækker det tidligere område for laveste og mellemste førtidspension, dvs. hvis arbejdsevnen er varigt nedsat med mindst 50%, er fleksjob den relevante foranstaltning.

Styrelsens afgørelse skal forstås i dette lys. Begrundelsen for ikke at forlænge [redacted] sygedagpenge i medfør af Sygedagpengelovens § 27 stk. 1 nr. 4 beroede på, at hendes helbredstilstand var af en sådan karakter, at der ikke var nogen tvivl om, hvorvidt hun opfyldte kriterierne for tilkendelse af fleksjob, dvs. det var unødvendigt med yderligere afklaring, hvilket var kriteriet for at kunne anvende pågældende bestemmelse til forlængelse af sygedagpengene.

Førtidspension var jo udelukket, og derfor herskede der ingen tvivl om, at hun skulle tilbydes fleksjob.

Egen skyld

Stridspunktet – og et af de punkter, der skal afklares under nærværende retssag – er så, om hun selv afviste fleksjob (egen skyld). Såfremt dette ikke bevismæssigt kan lægges til grund, gøres det gældende, at hun er berettiget til erstatning, jf. princippet i U.2016.51V.

I relation til den bevisbedømmelse må det indgå med stor vægt, at [redacted] [redacted] hverken fik en skriftlig afgørelse eller klagevejledning vedrørende fleksjob.

Ressourceforløb

I duplikken side 2, 3. afsnit har sagsøgte anført, at [redacted] ikke materielt opfyldte betingelserne for tilkendelse af fleksjob, og samtidig anføres det på side 3, afsnit 2 at hun "...helt åbenbart ikke var omfattet af målgruppen for ressourceforløb..."

Ressourceforløb, jf. dagældende Sygedagpengelovs § 28, var mindet på borgere med komplekse problemer udover ledighed.

Formålet var at sikre, at personer, som på den ene side ikke opfyldte kriterierne for tilkendelse af fleksjob eller førtidspension, og på den anden side ikke længere, grundet varighedsbegrænsningen i Sygedagpengeloven, kunne oppebære sygedagpenge, uanset fortsat sygdom (sygedagpenge er en korttidsydelse) ikke mistede deres forsørgelsesgrundlag.

Set i det perspektiv forekommer kommunens argumentation i duplikken inkonsistent.

Når Ankestyrelsens vurdering lægges til grund, altså at der ikke var nogen tvivl om, at [redacted] opfyldte kriterierne for tilkendelse af fleksjob allerede pr. 28.3.2014, grundet sin helbredsmæssige situation, også uanset om der fortsat resterede nogle behandlingstiltag, ja så meget desto mere ville hun, såfremt kommunen måtte mene, at hun ikke mentalt var klar til dette tiltag, opfylde kriterierne for tilkendelse af et ressourceforløb, jf. Ankestyrelsens principafgørelse 24-14.

Manglende afgørelse og vejledning

Kommunens ageren sammenholdt med argumentationen i duplikken tyder på, at kommunen tilsyneladende var af den opfattelse, at det ikke var godt gjort, at [redacted] arbejdsevne var nedsat i en sådan grad, at fleksjob var aktuelt.

Der blev imidlertid ikke truffet nogen skriftlig afgørelse herom, og der blev ej heller ydet klagevejledning, endsige nærmere vejledning hverken omkring fleksjob eller ressourceforløb.

Tages duplikken til indtægt for kommunen synspunkt, har forvaltningen undladt af give klagevejledning mv., allerede fordi man var i retsvildfarelse omkring betydningen af relationen mellem borger, rehabiliteringsteamet og kommunen.

Det er korrekt, at en borger ikke kan klage (jf. duplikken side 2, 3. nederste afsnit) over rehabiliteringsteamets indstilling, jf. principafgørelse 26-14, men kommunen skal til gengæld træffe en afgørelse i forlængelse af denne indstilling (uanset om teamet måtte være af den opfattelse, at borgeren er enig eller ej), hvilket borgeren så kan klage over, men en sådan afgørelse har kommunen aldrig truffet.

[redacted] indsigelse i relation til manglende tilkendelse af fleksjob, jf. bilag 42 og 44, må anses for værende klage herover, hvorfor kommunen burde have fremsendt klagen til Ankestyrelsen (når der ikke er givet

klagevejledning, gælder der, jf. fast administrativ praksis, ingen klagefrist).

Bevisbyrden

Under disse omstændigheder må der påhvile kommunen en tung bevisbyrde for, at [REDACTED] hverken opfyldte kriterierne for at opnå fleksjob eller et ressourceforløb ved ophøret af sygedagpengene, hvilken bevisbyrde ikke er løftet. Henset til [REDACTED] indsigelser kan det heller ikke lægges til grund, at hun skulle have været enig i rehabiliteringsteamets opfattelse.

I den forbindelse bemærkes det endvidere, at kommunen trods procesuel opfordring ikke har dokumenteret, endsige sandsynliggjort, at kommunen, jf. forpligtelsen i Sygedagpengelovens § 28, inden stop af sygedagpenge foretog en vurdering af, om [REDACTED] var berettiget til ressourceforløbsydelse.

Også rehabiliteringsteamet burde have taget stilling hertil i forbindelse med behandlingen af fleksjobproblematikken, men det er ikke sket, og dermed har kommunen heller ikke på denne led truffet afgørelse herom.

Ansvarsgrundlaget i øvrigt

Som et yderligere aspekt i forhold til ansvarsgrundlaget kan det inddrages, at kommunen – trods opfordring og trods anvendelsen af forlængelsesmuligheden i Sygedagpengelovens § 27 stk. 1 nr. 2 – ikke iværksatte relevant arbejdsprøvning inden udløbet af sygedagpengeperioden.

..."

[REDACTED] kommune har i sit påstandsdokument anført følgende:

"...

Det bestrides, at [REDACTED] Kommune, eller nogen for hvem kommunen er ansvarlig, har udvist fejl eller forsømmelser i forbindelse med behandlingen af [REDACTED] sag.

Såfremt retten måtte finde, at sagsbehandlingen på enkelte punkter har været mangelfuld, bestrides det, er der tale om fejl af en sådan karakter, at dette kan begrunde et ansvar for kommunen.

Det bestrides, at sagsbehandlingen ved [REDACTED] Kommune skulle have været langsommelig.

Det bestrides endeligt, at der i forbindelse med de enkelte beslutninger om at igangsætte hhv. ikke igangsætte specifikke tiltag er begået fejl, ensidige grove fejl, som kan begrunde et ansvar.

[redacted] Kommune har under hele sagens behandling ageret inden for rammerne af de krav, der stilles til en offentlig myndighed, og [redacted] har ikke dokumenteret,

at de skønsmæssige afgørelse (om afslag på fleksjob og om stop af sygedagpenge) er forkerte, endsige ugyldige.

Det bemærkes, at [redacted] Kommunes vurderinger i forbindelse med de nu omtvistede afgørelser er tiltrådt af Ankestyrelsen i det omfang de er indbragt for styrelsen (bilag 45 og bilag 47). Afgørelserne er ikke indbragt for retten og må således lægges uprøvede til grund ved vurderingen af denne tvist.

Det synes på baggrund af skriftvekslingen at være kardinalpunktet i sagsøgers argumentation, at [redacted] Kommunes beslutning af 23. januar 2014 om, at [redacted] "tilbagevisiteres til ordinær indsats" (...) efter sagsøgers opfattelse var uberettiget. Dette bestrides.

Der henvises til referatet i rehabiliteringsteamets indstilling, hvoraf fremgår, at beslutningen navnlig blev truffet på baggrund af [redacted] egne tilkendegivelser før og under mødet om, at hun ikke følte sig erhvervsmæssigt afklaret og ikke ønskede/ikke kunne se sig selv i arbejde. Det gøres gældende, at der er tale om en retvisende og dækkende årsag til at afvise fleksjob, hvilket også var rehabiliteringsteamets vurdering.

Det bemærkes, at det af bilag 32 tilsyneladende fremgår, at [redacted] egen repræsentant var enig i, at der var behov for yderligere afklaring af erhvervsevnen, og at fleksjob ikke reelt var på tale på dette tidspunkt.

Subsidiært gøres det gældende, at [redacted] ikke har godtgjort, at hun herudover var berettiget til fleksjob, og at afgørelsen således under alle omstændigheder er materielt korrekt. Der henvises til notaterne fra den forudgående arbejdsprøvning, hvoraf fremgår, at hendes KOL under forløbet blev forværret. Det efterfølgende forløb har bekræftet, at der var rum – og dermed behov – for yderligere afklaring.

Det bestrides, at indsatsen efter januar 2014 har været mangelfuld. Der henvises til sagsfremstillingen ovenfor, hvoraf fremgår, at [redacted] Kommune straks efter etablerede en første virksomhedspraktik.

Særligt vedrørende [redacted] synspunkt om, at [redacted] Kommune skulle have pådraget sig et ansvar ved ikke at have vurderet muligheden for ressourceforløb (stævningen s. 11), gøres det gældende, at [redacted] Kommune faktisk foretog en sådan vurdering.

Det gøres sideordnet hermed gældende, at betingelserne for at iværksætte et ressource-forløb ikke var opfyldte.

..."

Parterne har under hovedforhandlingen nærmere redegjort for deres opfattelse af sagen.

Rettens begrundelse og resultat

Sagen angår spørgsmålet om, om [REDACTED] Kommune har begået ansvarspådragende fejl og som følge heraf er erstatningsansvarlig for det tab, [REDACTED] har lidt i perioden fra den 29. marts 2014, hvor udbetalingen af sygedagpenge ophørte, frem til den 1. juni 2016, hvor hun kom i fleksjob med fleksydelse, eller frem til den 10. juni 2015, hvor hun modtog kontanthjælp.

På baggrund af oplysningerne i sagen og de afgivne forklaringer, herunder særligt [REDACTED] forklaring, lægger retten til grund, at [REDACTED] forud for sin ansøgning om førtidspension og senere ophør af sygedagpengene deltog i to virksomhedspraktikforløb, hvoraf det seneste foregik på et montageværksted i perioden marts - juni 2013, og at hun efter disse praktikforløb stadig var i tvivl om, hvilke arbejdsfunktioner hun kunne varetage. Det fremgår endvidere af oplysningerne i sagen, at [REDACTED] efter ophør af sygedagpengene kom i endnu tre arbejdsprøvninger hos henholdsvis [REDACTED] og [REDACTED] (i 2014) og [REDACTED] Brugs (februar til maj 2015).

I marts 2014 traf kommunen afgørelse om ophør af sygedagpenge. Før ophør af en foranstaltning er kommunen ifølge retssikkerhedslovens § 7 a forpligtet til at tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger. Kommunens vurdering efter denne bestemmelse fremgår af kommunens notat af 5. marts 2014. Uanset den tvivl om [REDACTED] arbejdsevne, der måtte være på tidspunktet for ophør af sygedagpengene, finder retten, at det ikke er godtgjort, at kommunen ved ikke at iværksætte yderligere praktikforløb med henblik på at afklare [REDACTED] erhvervsevne forud for ophør af sygedagpengene, har handlet ansvarspådragende.

Den 23. januar 2014 indstillede rehabiliteringsteamet, at [REDACTED] blev visiteret til ordinær indsats med henblik på fortsat udredning. Af indstillingen fremgår, at [REDACTED] ikke ønskede visitering til fleksjob på det pågældende tidspunkt, da hun mente, at hun ikke var afklaret i tilstrækkelig grad. [REDACTED] har forklaret, at hun netop ønskede visitering til fleksjob, og at hun først langt senere modtog teamets indstilling. Mod [REDACTED] benægtelse er det ikke godtgjort, at [REDACTED] på mødet i rehabiliteringsteamet direkte har givet udtryk for, at hun ikke ønskede visitering til fleksjob. Efter [REDACTED] og [REDACTED] forklaringer sammenholdt med indholdet af opfølgningsplanen fra den 23. januar 2014, og uanset om [REDACTED] på mødet modtog den skriftlige indstilling, finder retten imidlertid, at det er godtgjort, at [REDACTED] på mødet i rehabiliteringsteamet har givet udtryk for tvivl vedrørende et fleksjob, idet hun

var meget i tvivl om, hvilke jobs hun kunne bestride. Som følge heraf finder retten, at det ikke er godtgjort, at kommunen har handlet ansvarspådragende ved på baggrund af mødet i rehabiliteringsteamet at have fået den opfattelse, at [redacted] ikke ønskede et fleksjob og som følge heraf tilbageviserede sagen til ordinær indsats. [redacted] Kommune har som følge heraf ikke handlet ansvarspådragende ved ikke inden ophør af sygedagpengene at visiter [redacted] til fleksjob.

Den omstændighed, at kommunen efter rehabiliteringsteamets indstilling alene traf afgørelse vedrørende ophør af sygedagpenge, men ikke traf afgørelse om afslag på visitering til fleksjob og som følge heraf ikke vejledte [redacted] om klageadgangen vedrørende dette afslag, kan ikke føre til, at kommunen er erstatningsansvarlig. Retten lægger i den forbindelse tillige vægt på, at [redacted] har forklaret, at hun var bekendt med rehabiliteringsteamets indstilling om, at hun ikke blev visiteret til fleksjob, og hun har således haft mulighed for at efterspørge en afgørelse herpå. Det bemærkes i den forbindelse, at [redacted] har forklaret, at [redacted] oplyste hende om, at det også var muligt at få en yderligere erhvervsmæssig afklaring efter visitering til fleksjob.

Det følger af beskæftigelsesindsatslovens § 68 a, at personer, der har "komplekse problemer ud over ledighed, der ikke har kunnet løses gennem en indsats efter denne lov eller efter lov om aktiv socialpolitik, og som kræver et helhedsorienteret forløb med en kombination af indsats efter denne lov og sociale eller sundhedsmæssige indsatser", hvis en af øvrige i bestemmelsen opregnede betingelser er opfyldt, skal tilbydes et ressourceforløb. Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, LFF 2012-11-01, nr. 53, pkt. 2.1.5.1, blandt andet, at målgruppen for ressourceforløb typisk vil være personer, "der kommer fra sygedagpenge eller kontanthjælp, og som har så komplekse problemer, at de er i risiko for at blive tilkendt førtidspension". Af Ankestyrelsens praksis fremgår endvidere, at et ressourceforløb er tiltænkt de personer, der har komplekse problemstillinger ud over ledighed, og hvor der kræves et helhedsorienteret forløb med en kombination af forskellige indsatser. Retten finder herefter, og uanset at der ved ophør af sygedagpengene var tvivl om [redacted] arbejdsevne, at der ikke var tale om sådanne komplekse problemstillinger, at det var i strid med gældende lovgivning, at kommunen ikke fandt grundlag for ved ophør af sygedagpengene, hvor der forinden var givet afslag på førtidspension, at tilbyde [redacted] et ressourceforløb.

Efter bevisførelsen og oplysningerne om sagens forløb er det ikke tilstrækkelig godtgjort, at [redacted] Kommune, som er berettiget til ud fra overvejelser af politisk-økonomisk karakter at prioritere sagerne, i sin behandling af [redacted] sag har undladt at fremme sagen på behørig vis. Det er derfor ikke be-

vist, at [redacted] Kommune som følge af langsommelig sagsbehandling er erstatningsansvarlig.

Som følge af ovennævnte tages [redacted] Kommunes frifindelsespåstand til følge.

Efter sagens resultat skal [redacted] betale sagsomkostninger til [redacted] Kommune. Sagsomkostningerne er efter sagens værdi, karakter, forløb og udfald fastsat til dækning af advokatudgift med 45.000 eksklusive moms, idet det er oplyst, at [redacted] Kommune er momsregistreret.

THI KENDES FOR RET:

[redacted] Kommune frifindes.

[redacted] skal inden 14 dage til [redacted] Kommune betale sagsomkostninger med 45.000 kr. Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Vejledning

Retten har afsagt dom i sagen.

Hvis du er utilfreds med afgørelsen, kan du som udgangspunkt anke dommen til landsretten. Hvis du kun er utilfreds med dommens afgørelse om sagsomkostninger, kan du kære denne del af afgørelsen til landsretten.

Ikke alle afgørelser kan ankes eller kæres

Dommen kan kun ankes, hvis forskellen mellem byrettens dom og det resultat, du ønsker at opnå i landsretten, er over 20.000 kr. Hvis forskellen er mindre, skal du have tilladelse fra Procesbevillingsnævnet for at anke.

Landsretten kan afvise at behandle en ankesag, hvis landsretten vurderer, at der ikke er udsigt til, at sagen vil få et andet udfald i landsretten.

Du kan kun kære afgørelser om sagsomkostninger, hvis omkostningsbeløbet er fastsat til mere end 20.000 kr., eller hvis retten har bestemt, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger, og du kræver, at modparten skal betale mere end 20.000 kr. I andre situationer kan omkostningsafgørelsen kun kæres, hvis du får tilladelse fra Procesbevillingsnævnet.

Frister for at anke og kære

Fristen for at anke er 4 uger fra dommens afsigelse. Hvis du ikke kan anke uden en tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 4 uger.

Fristen for at kære omkostningsafgørelsen er 2 uger fra dommens afsigelse. Hvis du ikke kan kære afgørelsen uden tilladelse fra Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere en ansøgning til Procesbevillingsnævnet inden 2 uger.

Sådan gør du, hvis du vil anke eller kære

Du kan anke dommen på minretssag.dk ved at trykke på knappen "Opret appel" og derefter vælge "Anke" og følge vejledningen der. Hvis du vil kære omkostningsafgørelsen, skal du vælge "Kære" og følge vejledningen der.

Hvis du ønsker at søge tilladelse til anke eller kære hos Procesbevillingsnævnet, skal du indlevere din ansøgning til Procesbevillingsnævnet. Du kan ikke indle-

vere ansøgningen på minretssag.dk. Du kan få mere vejledning om, hvordan du søger tilladelse hos Procesbevillingsnævnet på domstol.dk.

Du kan få mere vejledning blandt andet om retsafgift på domstol.dk.

Publiceret til portalen d. 06-02-2018 kl. 09:30

Modtagere: Sagsøgte [REDACTED] kommune, Advokat (H) Erik Høimark,

Sagsøger [REDACTED] Farag Duedal, Advokat (H) Jens Andersen-Møller